

Frederiksberg den 16. november 2016

Til medlemmer af Uddannelses- og Forskningsudvalget

Dobbeltuddannelse: Fortvivlende konsekvenser for nuværende studerende i nyt lovforslag.

Jeg følger i fortvivelse med i forløbet om lovforslaget: "*Forslag til lov om ændring af lov om adgangsregulering ved videregående uddannelser (Begrænsning af dobbeltuddannelse)*". Dette gør jeg på baggrund af, at jeg selv har en bachelorgrad og i længere tid nu har planlagt, at jeg vil begynde på en ny bachelor fra sommeren 2017.

Min baggrund er, at jeg startede med at studere landskabsarkitektur i 2012. Jeg begyndte at studere, fordi jeg gerne ville i gang med at studere, da jeg stadigvæk kunne gange mit snit op og jeg fandt frem til landskabsarkitektur. Det var ikke drømmestudiet, men det lød interessant. Der var både opture, som spændende fag om planter og nedture som designfag, der holdt mig vågen om natten. Det var tre hårde år, hvoraf det sidste var ekstra slemt. Jeg holdte ud, for at få mit bevis, da jeg var så tæt på min bachelorgrad. Beviset fik jeg sommer 2015 på normeret tid. Jeg var meget bevidst om, at jeg skulle have en pause efter bacheloren, måske endda en permanent pause.

I min "pause" begyndte jeg efter noget tid på snedkeruddannelsen. Dette var for at prøve mig selv af som håndværker. Grundforløbet på 20 uger var en meget spændende tid, men jeg fandt ud af, at det ikke var håndværket, men selve teorien bag, såsom træers opbygning og vækst, som jeg fandt mest interessant. Efter en måneds karensperiode, begyndte jeg i skolepraktik. Jeg havde lovet mig selv at give det en chance, men det stod hurtigt klart for mig, at det ikke var det jeg skulle. I karensperioden var der god tænketid og mine tanker fløj altid tilbage planter. Jeg havde i længere tid tænkt på at blive botaniker, da det altid er planter, der har gjort mig glad. Og så skal man læse biologi. Meget tid er gået med at tænke over dét at tage en helt ny uddannelse (selvom jeg kan få merit). Men jeg kom frem til at det var det rette at gøre, da jeg til sidst ikke kunne tænke på andet.

Så jeg stoppede i skolepraktik d. 11. nov. for at begynde på et kemi-suppleringskursus den 14. november.

Fredag den 11. november læser jeg så om dette lovforslag og jeg har været fortvivlet og i vildrede lige siden.

Jeg har i flere måneder nu planlagt min fremtid som biolog, eller nærmere botaniker. Jeg har droppet min skolepraktik som snedker for at kunne tage et suppleringskursus i kemi B, som er et adgangskrav for at komme ind på biologiuddannelsen. Jeg har ringet til hhv. Københavns Universitets studievejledning og Uddannelsesguiden flere gange om ugen for at få oplysninger omkring merit og SU. Jeg er oplyst om, at jeg kun har tre års SU tilbage og jeg derfor er nødt til at spare penge op i god tid for at kunne klare de sidste to år af min studietid. Jeg har læst om alle fag de første to år af biologiuddannelsen samt om en lang række valgfag. Jeg er i gang med at planlægge, hvad min kvote 2-ansøgning skal indeholde: Set på datoer for kvote 2-ansøgnings workshop og undersøgt, hvordan jeg kan blive studerende-for-en-dag. Og ellers været spændt på det nye studie, som jeg håber at påbegynde til sommer.

Med andre ord, så har forberedelserne og lysten til at læse biologi fyldt meget den seneste tid, med et håb om at det ville fylde meget mere i fremtiden.

Med lovforslaget om ændring af lov om adgangsregulering ved videregående uddannelser, falder denne drøm nu til jorden.

Lovforslaget får mig til at fortryde at jeg har færdiggjort en uddannelse, som jeg på ingen måde på daværende tidspunkt kunne vide ville have konsekvenser for mit senere studieliv. Jeg har aldrig før fortrudt, at jeg færdiggjorde min bachelor i landskabsarkitektur. Jeg ønsker inderligt ikke at tage en kandidatgrad i landskabsarkitektur, da jeg var ved at falde fra hinanden til sidst, fordi det ikke var et studie jeg var passioneret omkring (og heller ikke særlig god til).

Hvis lovforslaget bliver vedtaget, er jeg imidlertid fanget i uddannelsessystemet.

Det ligner ikke Ministeriet at lave lovgivning som straffer bagudrettet. Hvis man for eksempel ser på fremdriftsreformen fra 2013, som trådte i kraft for nye studerende efteråret 2014 og et år senere for øvrige studerende.

Her kunne studerende træffe beslutninger i deres første del af deres studietid, som ikke havde konsekvenser for deres senere studie, da lovene først trådte i kraft med de nye årgange.

Jeg vil på det kraftigste opfordre jer til, at lovgivning først må træde i kraft for ældre studerende senere end den vil for nye studerende, da de ældre studerende har truffet beslutninger omkring deres studietid på baggrund af love og regler, som var aktuelle på det pågældende tidspunkt.

Hvis lovforslaget bliver vedtaget, bliver de studerende altså straffet bagudrettet, hvilket jeg ikke synes kan være retfærdigt.

Jeg ved, at jeg ikke er den eneste, der har dette problem. Det kan man bl.a. se i mange af hørings svarene, som jeg har vedlagt.

Jeg håber på at høre fra jer.

Med venlig hilsen - en forhåbentlig fremtidig biolog

Caroline Bayer Frøhling

Tlf.: 22 85 99 98

carolinebayerfroehling@gmail.com

Man kan læse af høringsvaret, som er lagt op på Folketingets hjemmeside 09-11-2016, at der også er andre parter der har bekymring, omkring de forhold jeg sidder i. I det følgende kommer citater fra "L69 – bilag 1 Hørings svar og høringsnotat fra uddannelses- og forskningsministeren."

<http://www.ft.dk/samling/20161/lovforslag/l69/bilag/1/1685083.pdf>

Studerende Troels Frank Jensen (side 1):

"Jeg håber, man i forslaget vil huske, at mange, som i mit tilfælde, kan have planlagt deres fremtid ud fra, at det tidligere intet problem var at tage flere bacheloruddannelser. Da jeg startede på min bacheloruddannelse i 2013 havde jeg ingen anelse om at det ville lukke mine muligheder for senere at skifte retning eller supplere med en anden bacheloruddannelse. Det ville være groft på den måde at straffe folk bagudrettet for noget, de ingenting kunne have vidst om, da de startede. Det kunne f.eks. være ved ikke at gøre reglen gældende for bacheloruddannelser, der er påbegyndt eller afsluttet før, at forslaget blev vedtaget."

FTF (side 42):

"Endelig beskrives mulighed for at fastsætte regler om, at personer med en videregående uddannelse, der er blevet gennemført for et nærmere fastsat antal år siden, ikke omfattes af begrænsningen i adgang til videregående uddannelse."

Danske Erhvervsakademikere (side 50):

"Loven forventes at træde i kraft den 1. januar 2017. Der er relativt kort varsel for institutionerne og de studerende. Normalt skal institutionerne varsle ændringer vedrørende optag med minimum to år for at give kommende studerende rimelige muligheder for at kunne leve op til ændrede adgangskrav."

MVU-netværket (side 52):

"MVU-netværket ønsker at rejse kritik af processen vedrørende dette lovforslag. Vi finder det problematisk, at forslaget er behandlet med meget kort frist, uden mulighed for at inddrage alle relevante parter forinden. De bekymrer os, at en aftale, der vil påvirke tusindevis af studerende som en del af en anden aftale, har haft så kort behandlingstid, og hvorvidt politisk hastværk gavner demokratiet."

Aarhus Universitet (side 64-65):

"Den foreslåede lovgivning er påtænkt at træde i kraft allerede pr. 1. januar 2017. I den forbindelse vil Aarhus Universitet gerne fremhæve, at der allerede nu vejledes frem mod optagelse i 2017 og senere. Den

korte tidsfrist vil derfor ramme grupper af studerende, der er blevet vejledt efter de hidtil gældende regler og som ikke har mulighed for at planlægge anderledes. Der er således behov for god tid til at implementere – også med henblik på, at udvikle den IT-understøttelse, der er nødvendig for, at universiteterne kan håndtere den foreslåede lovgivning.

På den baggrund foreslår Aarhus Universitet en udsættelse af ikrafttrædelsesdatoen.”

Danske Studerendes Fællesråd (side 75):

”Afslutningsvis vil vi gerne rejse en kritik af forløbet omkring indeværende forslag. Vi mener, at det er problematisk, at forslaget er blevet vedtaget med meget kort behandlingstid, som en del af en anden aftale. Dette er sket uden en ordentlig mulighed for inddragelse af de involverede aktører eller en demokratisk debat. Vi håber, at der tale om et helt ekstraordinært tilfælde og at komme processer vil være mere inddragende.”